

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Controversiarvm Omnivm Hvivs Ævi Lvthero-Calvinisticarvm Libri Tres

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiæ, 1627

[I]. Qualia in Papas confingant Luthero caluinistæ Errata?

urn:nbn:de:hbz:466:1-35233

ANTIPAPISTA MENDAX ECCLESIO- MACHIÆ LVTHERO-CALVI- NISTICÆ

PARS II.

De Ecclesia Militante.

QVÆSTIO I.

*Qualia in Papas con fingant Luthero-cal-
uinista Errata?*

EN. 15. *Suspice cælum, & nume-
ra stellas, si potes:* Dispice per
Luthero-caluinismum, &
numeres mendacia si potes.

Homini vtrumque reor perinde diffi-
le sic, vt *ad vtriusq;* videatur.

Ergo quid instituo? Mendacem An-
tipapistam demonstrare, inquam, ex-
emplis pauculis; non omnia illius adnu-

merare mendacia; quibus cælum hoc
terramque incestare nihil dum adhuc
erubescunt meretricij frontones. Men-
dacia verò ea, quibus aut hæreses pro-
flant nouas, aut olim bis, ter, & amplius
mortuas resuscitant; non attingam. Sed
illorum duntaxat pauca, in quibus or-
thodoxæ Romano-catholicæ Religio-
ni affingunt seu dogmata, seu Facta im-
pingunt conficta.

I. Quale, quod LVTHERANI cum-
plures pernegent, S. Petrum vnquam
vixisse Romæ? Et horum quidam cum
CALVINO, testium densitate obruti, vt
dent ibidem obiisse diem quidem S. Pe-
trum;

Kk 3

trum; at sedisse vt Episcopum infician-
tur. Vide in *Luthero cal. p. 2. q. 8.* Sui igi-
tur mendacio mendacii redarguere
audent Scriptorum nubem grauissimo-
rum, omnemque retro Antiquitatem
historiæ; In quam imprimis Magdebur-
gentes Centuriatores, duce Flacco Illy-
rico, ceu Locustæ ægyptiæ, insiliunt;
rodunt, taminant.

II. Atque vt Romano Pontifici ceu
Petri Successori, infandiolem scditate
inferant; in S. Petrum aggerunt Lapsus
quindenos; si in hominem, calumniosè;
si in Sanctum, blasphemè: de quibus
Bell. l. 1. de Pont. c. 28. & lib. 4. c. 8. Quid
quod aperte adstruant; idque ex Euan-
gelistis sic fieri oportuisse percendant;
Petrum ac Paulum Ierofolymis, non
Romæ; ab Scribis & Phariseis, non ab
Imperatore occisos. Vide *Bellar. lib. 2. de
Pont. c. 10. Ibidem c. 25.* Similia Illyrici hi-
storica vide mēdacia circa ius Papparum
post Petrum successionis.

III. Iam quales comminiscantur er-
rores in Papas singulos cum plures, vt
eos in fide errasse persuadeant? *Petrus*, a-
iunt, Dominum ter negauit: Gentiles,
Gal. 2. iudaizare coegit. &c. *Linus* insti-
tuit, ne qua mulier ingrederetur tem-
plum, nisi capite lineis operto. *Anacletus*
Memoriam S. Petri construxit. *Talespho-
rus* quadragesimæ ieiunium instituit:
Clericorum dignitatem nimum effert
supra plebeiam. *Victorem* olim hæretici
dixerunt docuisse, Christum esse purū
hominem. *Zephyrinus* videtur Montani
hæresin adprobasse. *Urbanus* instituit
Confirmationem post Baptismum, vt
plenè Christianos faceret. *Pontianus* do-
cuit Sacerdotes ore proprio Corpus Do-

mini conficere. *Cornelius* docuit, in Ca-
lice Domini solam aquam esse offeren-
dam. *Marcellinus* idolis sacrificauit.

Ad quæ singula respondet *Bell. l. 4. c. 8. de Pont.* Sicut & c. 9. & 10. ad ista: *Liber-
rius* Papa ariana infectus fuit hæresis.
Itemque successor eius Felix II. *Siricius*
ait *Caluinus*, 4. *Inst. c. 12. §. 24.* coniug-
um vocauit pollutionem. *Innocentius*
Velata, si enupserit, aut lapsa sit, non re-
cipiatur ad penitentiam, viuo compli-
ce. *Celestinus* fuit Nestorianus. *Leo*
Mulier putans maritum mortuum, non
non rediturum, potest alteri nubere:
reuerfus primus eam nolit, potest
manere cum altero. *Genasius* docuit, cum
Carne Christi manere panem in Sa-
cramento: Et alteram speciem sine
tera non sumi nisi sacrilege. *Vigilius* dam-
navit omnes, qui confitebantur duas in
Christo naturas. *Gregorius I.* permisit
Presbyteris conferre Sacramentū Con-
firmationis; quod solis conuenit Ep-
iscopis. *Bonifacius V.* docuit, Christum
ab solo nos Originali peccato redemisse.
Bell. c. 11. *Honorius I.* fuit Monotheli-
ta. Ca. 12. *Marinus I.* asseruit: Presby-
teris & Diaconis post Ordinationem
peccantibus non dandam esse veniam.
Gregorius III. iussit iterum consecrari
ordinatos ab alijs, quam quos miserat
ipse. Idem permisit viro ducere aliam,
cum propria ob morbum esset ad debi-
tum impotens. *Nicolaus I.* docuit, Bap-
tismum in solo Christi nomine, sine cruce
Personarum expressione ratum esse.
Stephanus VI. irritauit Acta Formosi,
sentiens Sacramenta pendere à dignita-
te Ministri. Itemque *Sergius III.* At Io-
annes IX, medius, Stephani acta reledi-

dit, restituit acta Formosi: quæ contra-
dictio est. *Ioannes XIII.* cœpit baptiza-
re campanas. *Syluester II.* magus fuit,
inque templo S. Crucis Ierofolymæ
dicerptus: at magi adorant dæmonem.
cap. 13. *Bellar.* *Gregorius VII.* fuit hære-
ticus necromanticus, Simoniacus, adul-
ter. &c. *Gog* princeps Magog, id est,
Antichristus. Cap. 14. *Bell.* *Alexander*
III. docuit, esse contra diuinam Legem,
& Ecclesiæ consuetudinem, vt in testa-
menti requirantur testes plures tribus.
Celestinus III. docuit, per hæresim solui
Matrimonium, facto hæretico coniu-
gum altero.

Innocentius III. docuit, Legem Vete-
rem nondum esse prorsus abrogatam.
Nicolaus IV. docuit Christum verbo fa-
ctoque docuisse paupertatem perfectã
eam, qua nullum sibi dominium refer-
uauit, nec in particulari, nec in commu-
ni. *Ioannes XXII.* docuit Animas ante
resurrectionem non visuras Deum. I-
tem Esse mortales, ait *Calvinus.* *Ioannes*
XXIII. dicitur negasse Vitam ventu-
ram, & resurrectionem.

Benedictus XIII. rectè docuit, Conci-
lium esse supra Papam. *Innocentius VIII.*
Noruegis permisit, vt sine vino sacri-
ficent. Hæc vt vanissima ostendit *Bellar-*
minus vbi supra. His adde ex eiusdem *L.*
2. c. 31. S. Gregorius recu sauit titulum *V-*
niersalis, summi, Sanctissimi, ait *Lutherus.*
Magi & *burgensæ* aiunt, Papam ab *Iu-*
stino Imp. creatum esse Patriarcham
anno 520. *Calvinus* ait, nomen *Vn-*
uersalis Episcopi esse profanum, & Antichri-
sti pænuncium & sacrilegum.

Apud Sectarios isto nil receptius:
Papa est Antichristus; Roma Sedes

eius; Regnum Papatus: cœpit cum gla-
dio spiritali post annũ 600. cum Tem-
porali, post annum 1000. Vide in *Luthe-*
ro-cal. meo. p. 2. q. 24.

QVÆSTIO II.

Qualia fingantur Antichristiana Pa-
pistica?

LIBELLVS Synodi Simalchaldica de regno Antichri-
sti. autore, reor, Melanchthone. Nota Antichristi
competunt in regnum Papa.

1. Quia *Paulus ad Thess.* loquitur de aliquo regnante in
Ecclesia, qui doctrinam pugnantem cum Euangelio exco-
gnaturus sit; Et arrogabit sibi Auctoritatem diuinam.
Etc. prætextu auctoritatu Ecclesiastica.

AT Qui regnat, in regno suo supe-
riorem non agnoscit: Papa vero agno-
scit Christum Dominum, se seruum.

II. Sumit sibi Papa ius mutandi Doctrinam Christi,
cultus Dei, & suos statuit.

2. Aus de uisibus etiam post hanc vitam soluendũ &
ligandu.

AT solum per modum Suffragij, non
Iurisdictionis.

3. Nolle ab Ecclesia aut ullo iudicari, est se Deum face-
re.

AT Pastor oues pascere iussus est;
non contra. Et Papa se credit à Deo fo-
re iudicandum; non ergo Deum se fa-
cit.

III. Hostiam horribiles errores defendit eum summa
saucia, & interficit dissentientes. Docet remitti peccata
propter dignitatem n. strorum operum, & nusquam do-
cent, quod gratis propter Christum remittantur peccata.

AT mentitur iniquitas sibi.

CALVINUS in 2. *Thess.* 2. similes proflat fū-
mos, venditque ventos, apud *Bell.* l. 3. c. 20.

ILLYRICVS I. contra Primatum Papæ. Antichristus
est Papa qui negat Christum. Quia adimit Christo sacer-
dotium: nam non vult Christum audiri, sed magis se, suos-
que pseudoapostolo aliud Euangelium afferentes. Item
quia multos alios Mediatore in celo nobis pro Christo
substituit, neglecto Christo: Item infinitos Sacrificulos pro
Christo substituit.

Deni.